

וכונסת לתוכה מותך האור העליון, וממנה יוצא הפל. והוא היכל קדוש נסגר שבל הדרגות מקבצות ונסתרות בתוכו. ובגוף היכל הזה קימים כל הульמות, וכל האכאות הקדושים ממנו גזנים ועומדים על קיומם. הוא הכה את שני אראל מואב. שני מקדשים היו עומדים בגלו ונזנו מפה, מקדש ראשון ומקדש שני. פיון שהוא הספלק, נמנע השפע שהיה שופע מלמעלה. בכוולו היה הכה אותם והחריב אותם והשמד לוזו, ואום, והכפsea הגודל נפל. זהו שפטוב (יחזקאל א) ואני בתוך הגולה. הדרגה בהיא שנקראת אני, היא בתוך הגולה. למה? על נהר כבר. על נהר ששפוע וווצא שהפסיק מימי ומעינתי ולא משפייע בבראשונה.

זה שפטוב (איוב י) ונחר יחרב ויבש. יחרב - בית ראשון, ויבש - בית שני. ומשום לכך הוא הכה את שני אראל מואב. (ס"א שחר בראשונה) מואב, שהו מאב שבשמים, ונחרבו והשמד בগלו, וכל האורות שהיו מאירים לישראל, כלם נחשכו. עוד, היה ירד והכה את הארץ. בזמנים הראשונים כהנה נהר הנה היה מושך את מימי למטה, כי ישאל עומדים בשלמות, שזוחמים זבחים וקרבנות לכפר על נפשם, אז היה יורט מלמעלה דמות של אריה אחד, והוא רואים אותו על גביו המופת רוץ על טרפו, ואכל קרבות מהחאים מלפניו ולא יוציאים החוצה.

ואמר מקבציאל דרגא עלאה סתימאה (דף ע"ב) דעתך לא אתה וגוי דרגא דכולא ביה, וכנייש בגיה מגו נהיר עלאה, ומיה נפיק פלא. ואיהו היכלא קדישא סתימא דכל הרגין בניין וסתימין בגיה. ובוגוף דהאי היכלא (אליא) קיימיה אתוני וקיימי על קיימיהון. קדישין מיגיה אתוני וקיימי על חילין הוא הכה את שני אריאל מואב. תרין מקדשין הו קיימין בגיה ואתוני מגיה מקדש ראשון ומקדש שני, פיון דאייהו אסתלק, נגידו דהוה נגיד מלעליא אתמנע, בכוולו הוא הכה לוז וחריב לוז ושאי לוז. וברסיה קדישא נפלת הדא הוא דכתיב (יחזקאל א) ואני בחוץ הגולה. ההוא דרגא דאקרי אני, הוא בתוך הגולה. אמר. על נהר כבר. על נהר דנגיד ונפיק דפסיק מימי ומובען ולא אגיד כド בקדמיתא.

הדא הוא דכתיב, (איוב י) נהר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני. ובגין לכך הוא הכה את שני אריאל, מואב. (ס"א דהא בקדמיתא) מואב דהו מאב דבשמי ואחריבו ואשתציאו בגיה, וכל נהוריין דהו נהריין לישראל בלהו אתחשכו. והוא היה ירד והכה את הארץ. בזמנין קדמאין כド האי נהר הנה משיך מימי לחתא, הו קיימין ישראל בשלים, לדבhin דבchin וקרבנין לכפרא על נפשיהם, וכדין דבchin הנה נחית מלעליא דיוינא דחד אריה והו חמאן ליה על גבי מרבחה רבין על טרפה, אכילד קרבנין בגבר מתקיף. וכל כלבין הו מתטמرين מקמיה ולא נפקי לבר.

בין שגמרו החטאיהם, הוא ירד לתוך קדרות שלטמה, והרג את אותו הארי שלא רצה למת לו את טרפו בבראשו. כביכול הרג אותו. הוא הכה את הארי וدائית. לתוכה הבור - לעיני הצד الآخر הרע. בין שראתה כך אותו הצד الآخر, התגברה ושלחה לבב אחד לאכל את קרבנות. ומה שמו של אותו הארי? אורייא"ל, שפנוי פנוי ארייה. ומה שם אותו לב? בלארן שם, שאינו בכלל של ארם, אלא לבב יפני לב.

ביום השילג - ביום שגמרו החטאיהם והדין נדון למעלה מעם בית הדין העליון. ועל זה כתוב לא תירא לבייה משלג. זה הדין העליון. מה? משום שלבי ביתה לבש שדים, ויכל לסבל אש חזקה. עד כאן סוד הפתוב. מה בתוב אחורי? (שמואל-ב) והוא הכה את איש מצרי איש מראה. כאן סוד הפתוב בא להודיע, שבכל פעם שישRAL חטא, הוא היסתלק ומנע מהם כל הטובות וכל האורות שהיו מאירים להם. הוא הכה את איש מצרי - זה הקור של הקור ההורא שהיה מאייר לישראאל. וממי הוא? משה, שכתוב (שמות כ) ומתאמנה איש מצרי נולד, ושם החגיגת, ושם החعلלה לאור עליון.

איש מראה - כמו שאמור (במודיבר י) ומראה ולא בחידות. איש - כמו שנאמר (דברים ל) איש האלים. כביכול בעלה של אותו מראה בבודה ה', שזכה להניג את קדרה ה' בצל רצונו הארץ מה שלא זכה איש אחר.

וביד המצרי חנית - זה מטה

בין דגרמו חוביין אליו נחתת לנו דרגין דלמתה וקטייל לההוא אריה, דלא בעא למיהב ליה טרפה בדקdemiyat, בביבול קטייל ליה. הוא הכה את הארי וدائית. לתוכה הבור לעיניה דטרא אחרא אתחפה דחמאת הכי ההוא טרא אחרא אתחפה ושדרת למד פלא למכיל קרבניין. ומה שמייה דההוא אריה אורייא"ל דאנפוי אנטפי ארייה. ומה שמייה דההוא פלא בלארן שמייה. דלאו איהו בכלל אדם, אלא פלא ואנפוי פלא.

ביום השילג ביום דגרמו חוביין ודינא את דין לעילא מעם בי דין עלאה. ועל דא כתיב לא תירא לבייה משלג דא דין עלאה. אמאי בגין דכל ביתה לבוש שנים וכייל למיסבל אש תאתקיפא. עד כאן רזא דקרא. מה כתיב בתיריה (שמואל ב) והוא הכה את איש מצרי איש מראה. הכא רזא דקרא אתה לאודעא, די בכל זמנה דישראל חבו איהו אסתלק ומגע מניניהו כל טבין וכל נהוריין דהו נהיין לוון. הוא הכה את איש מצרי דא נהורי נהיין נהורי דהוה נהיר לוון לישראאל. וממן דההוא נהורי דהוה נהיר לוון לישראאל. ואידיeo משה. דכתיב, ותאמנה איש מצרי האילנו וגוי. וממן אתיילד וממן אטרבי וממן אסתליך נהורי עלאה.

איש מראה כמה דעת אמר (במדבר יב) ומראה ולא בחידות. איש כמה דעת אמר, (דברים ל) איש האלים. כביכול בעלה דההוא מראה כבוד יי'. רזקה לאנוגא דרגא דא בכל רעומיה בארכעא מה דלא זכי בר נש אחרא.

וביד המצרי חנית. דא מטה האלים דההוא אתחמפר בידיה כמה דעת אמר, (שמות י)